

Sygn. akt II Cz 897/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Marzenna Ernest

Sędziowie: SO Wiesława Buczek- Markowska (spr.)

SO Agnieszka Tarasiuk - Tkaczuk

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2014 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) **P.**

przy udziale dłużnika **W. N.**

o nadanie klauzuli wykonalności administracyjnym tytułom wykonawczym

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 19 maja 2014 r., sygn. akt I Co 462/10

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 897/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Gryficach w sprawie o sygn. akt I Co 462/10 nadał klauzule wykonalności administracyjnym tytułom wykonawczym z dnia (...). o numerach (...), (...), (...), (...)i (...)wydanym przez (...)P.przeciwko W. N..

Uzasadniając powyższe stanowisko Sąd Rejonowy wskazał, że wierzyciel – (...) P.wniósł o nadanie klauzuli wykonalności tytułom wykonawczym o sygnaturach wymienionych we wniosku, a wystawionych przeciwko dłużnikowi W. N.uzasadniając, iż tytuły wykonawcze z sądową klauzulą wykonalności niezbędne są dla potrzeb prowadzonego przez komornika sądowego postępowania egzekucyjnego z nieruchomości dłużnika.

Sąd podkreślił również, że w wypadkach przewidzianych ustawą Sąd nadaje klauzulę wykonalności administracyjnym tytułom wykonawczym. Dotyczy to orzeczeń sądów administracyjnych (art. 781 § 2 k.p.c.), dla potrzeb wyjawienia majątku dłużnika - zgodnie z art. 914 § 2 k.p.c., jak również dla celów określonych w treści art. 1036 k.p.c., czyli uczestnictwa w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji do nieruchomości prowadzonej przez komornika sądowego.

Skoro wierzyciele wymienieni w art. 954 pkt 2 k.p.c., którzy złożyli zestawienie wierzytelności publicznoprawnych, mają obowiązek - przed prawomocnym przysądzeniem własności - złożyć również tytuły wykonawcze, pod rygorem utraty uczestnictwa w podziale sumy uzyskanej z egzekucji (art. 1036 k.p.c.), a na taką okoliczność powoływał się

wnioskodawca, sąd uznał, że sądowa klauzula wykonalności jest niezbędna do prowadzenia przez wierzyciela egzekucji do nieruchomości dłużników.

Zażalenie na postanowienie sądu złożył dłużnik i zaskarżając je w całości wniósł o jego uchylenie i oddalenie wniosku ewentualnie uchylenie i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 15 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

W uzasadnieniu podkreślił, że będąc nie rezydentem w rozumieniu przepisów prawa dewizowego zgodnie z art. 147 § 2 i 3 Ordynacji podatkowej dłużnik ustanowił pełnomocnika do spraw doręczeń i zgłosił ten fakt organowi podatkowemu właściwemu w sprawie. Zgodnie więc z art. 145 § 2 Ordynacji podatkowej odpowiednie upomnienia powinny zostać doręczone pełnomocnikowi przed wszczęciem egzekucji administracyjnej. Tymczasem jednak pełnomocnik dłużnika nie otrzymał żadnych upomnień w tej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Tytuły egzekucyjne wydawane przez organy administracyjne podlegają zasadniczo wykonaniu w drodze egzekucji administracyjnej. W ograniczonym zakresie mogą one stanowić także tytuły egzekucyjne, które po nadaniu im klauzuli wykonalności są wykonywane w trybie egzekucji sądowej. Zgodnie z art. 784 k.p.c. celem uzyskania klauzuli wykonalności tytułu pochodzącego od organu administracji państwowej lub sądu szczególnego, który sam nie nadaje klauzuli, wierzyciel złoży sądowi w razie potrzeby oprócz tytułu także ich zaświadczenie, że tytuł podlega wykonaniu.

Przepis ten nie zawiera dyrektyw uprawniających sąd do badania tytułu administracyjnego pod względem merytorycznym. Mając to na względzie i jedynie formalny charakter postępowania klauzulowego, kognicja sądu w tym konkretnym postępowaniu ograniczona jest do badania pod względem formalnym istnienia administracyjnego tytułu wykonawczego, tj. czy dołączony do wniosku administracyjny tytuł wykonawczy zawiera elementy wymienione w (...)r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji ((...))

Badaniu sądu podlega także uprawnienie wnioskodawcy do żądania nadania sądowej klauzuli wykonalności, gdyż - o czym już wspomniano powyżej - zasadą jest zaspokajanie wierzycieli administracyjnych w toku egzekucji administracyjnej, a nie sądowej.

W tej sprawie wierzyciel domagając się nadania przedłożonym tytułu wykonawczym klauzuli wykonalności powołał się na sytuację, która wymaga od niego przedstawienia tytułu wykonawczego zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności. Potrzeba taka zachodzi między innymi w przypadku, gdy mają stanowić podstawę wniosku o wyjawienie majątku (art. 914 § 2 k.p.c.), oraz dla celów określonych w treści art. 1036 k.p.c., czyli uczestnictwa w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji do nieruchomości prowadzonej przez komornika sądowego. W przypadku wierzyciela stanowi ją potrzeba przystąpienia do egzekucji z nieruchomości prowadzonej przez Komornika Sądowego w G. oraz uczestnictwa w podziale sumy uzyskanej z egzekucji do nieruchomości. Administracyjny wierzyciel zgłaszający swoją wierzytelność do zaspokojenia w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości w trybie art. 1036 k.p.c. musi zaś przedstawić tytuł wykonawczy zaopatrzony w sądową klauzulę wykonalności (uchwała Sądu Najwyższego z (...)(...)). Wnioskodawca w sprawie niniejszej niewątpliwie jest legitymowany do skorzystania z instytucji przewidzianej (...)Załączone do wniosku administracyjne tytuły wykonawcze spełniają zaś wymogi formalne z art. 27 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Nie było więc przeszkód do nadania sądowej klauzuli wykonalności ww. administracyjnym tytułom wykonawczym.

Argumentacja zawarta w zażaleniu jako wykraczająca poza zakres badania sądu w postępowaniu klauzulowym, nie mogła mieć wpływu na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. Niezależnie od tego zasygnalizować jedynie wypada, że nie doszło do naruszenia art. 15 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Zgodnie ze wskazanym powyżej przepisem egzekucja administracyjna może być wszczęta, jeżeli wierzyciel po upływie terminu do wykonania przez zobowiązanego obowiązku przesłał pisemne upomnienie, zawierające wezwanie do wykonania obowiązku z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego. Od powyższej ogólnej zasady ustawodawca wprowadził wyjątek zamieszczając w cytowanym przepisie zapis „chyba że przepisy szczególne inaczej stanowią”. Przesłanie upomnienia jest więc niezbędnym warunkiem wszczęcia postępowania egzekucyjnego, pod warunkiem jednak, że przepis szczególny nie rozstrzyga kwestii upomnienia w sposób inny niż wynika to z ogólnej zasady.

Przepisy szczególne regulujące prowadzenie egzekucji administracyjnej zostały zawarte w rozporządzeniu (...)(...)w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji ((...)(...)Rozporządzenie to zostało wydane m.in. na podstawie delegacji zawartej w art. 15 § 5 ustawy, zgodnie z którą minister właściwy do spraw finansów publicznych uzyskał uprawnienie do określenia należności pieniężnych, których egzekucja może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia. Wykorzystując tę właśnie delegację (...)rozporządzenia wykonawczego zawarł katalog zwolnień z doręczenia upomnienia, określając, że: „postępowanie egzekucyjne może być wszczęte bez uprzedniego doręczenia upomnienia w między innymi gdy należność pieniężna została określona w orzeczeniu (...)”. Z wykładni gramatycznej powyższego przepisu wynika jednoznacznie, że o braku obowiązku doręczenia zobowiązanemu upomnienia, a więc o możliwości wszczęcia postępowania egzekucyjnego bez dowodu doręczenia upomnienia przesądza istnienie dwóch okoliczności. Po pierwsze: egzekwowana należność musi być określona w pieniądzu i po drugie, musi wynikać z decyzji bez względu na jej charakter, a więc decyzji zarówno deklaratoryjnej jak i konstytutywnej (wyrok (...). (...)(...)wyrok (...)W.z dnia (...)(...), wyrok (...)z dnia (...)W niniejszej sprawie obie te przesłanki zostały kumulatywnie spełnione. Dochodzona należność stanowi zaległości podatkowe wyrażone w pieniądzu, które wynikają z określających je decyzji (...). Z przedstawionych względów na wierzycielu nie ciążył obowiązek skierowania do żalącego upomnienia przedegzekucyjnego.

Argumentując jak powyższej Sąd Okręgowy orzekł o oddaleniu zażalenia, stanowiąc jak w sentencji, za podstawę swego rozstrzygnięcia przyjmując przepis art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

- (...)

(...)

(...)

(...)